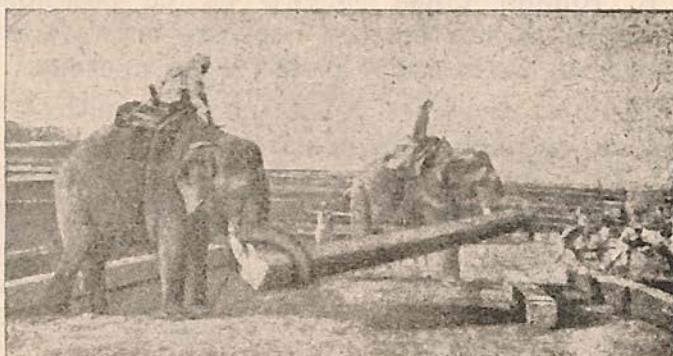

предмети, но хваща и съвсемъ малки и леки тѣлца, като: иглички, леки перца, сламки и др. Съ хобота си слонътъ смуче вода за пиеене или такава, съ която полива тѣлото си, когато се кжпе.

Кар. № 3. Слонове пренасятъ голъми греди.

Слонътъ има много неприятели, съ много отъ тѣхъ той лесно се справя, а други отдалечъ го отбѣгватъ. Много пжти въ борба съ слона влизатъ свирепитѣ тигри и леопарди, силниятъ лъвъ, а отъ рѣкитѣ крокодилитѣ го начакватъ на водопой, но всички обикновенно, зле си изпашатъ.*)

Но най-досадни и лоши неприятели на слона сѫ мухитѣ и разнитѣ паразитни насъкоми. Мухитѣ го безспокоятъ постоянно, и, за да се отърве отъ немилостивитѣ имъ хапения, той се люлее постоянно, трепери съ кожата, или удря съ хобота си ту въ лѣво, ту въ дѣсно по тѣлото си. Много често заграбва пѣсъкъ отъ земята и силно го изсипва върху тѣлото си, та се вдига цѣлъ облакъ отъ прахъ. За да се спаси пѣкъ отъ червейчетата и личинкитѣ на паразитните насъкоми, отива и се потапя, както по насъ биволитѣ, въ тинеститѣ локви и блата. Потопенъ въ водата, той се чувствува много добре. При излизане изъ локвата, слонътъ е покритъ цѣлия съ слой отъ

*) Прочетете кн. „Борба между дивитѣ животни“ — премия на год. I-ва отъ нашата библиотека).